

Написано от Христо Христов
Събота, 13 Август 2011 17:08

Дело № 15701	Образец 1
СТРОГО СЕКРЕТНО	
Архивен №	Рег. №
МНО – Р У	
Собствено име	Валерий
Бащино	Иванов
Фамилия	АРЖЕНТИНСКИ
Пример	
Месторождение	София
Дата на раждане	31.8.1951 г.
Живеец (страна)	София
Дата	14.4.1989 г.
Оперативен работник – отдел	

Сайтът **Държавна сигурност.com** продължава поредицата „Виж кой представлява България пред света”.

В нея за първи път се публикуват онлайн досиетата на всички действащи посланици (към декември 2010 г.), чиято принадлежност към **Държавна сигурност и Разузнавателното управление на Генералния щаб** (РУ-ГЩ) на БНА е установена от комисията по досиетата.

С публикуването на досиетата на посланиците **Държавна сигурност.com** дава възможност на всеки, който се интересува, да се запознае с автентичните документи.

В поредицата досега са публикувани онлайн досиетата на: .

1. **Любомир Кючуков**, посланик в Лондон;
2. **Иван Христов**, посланик в Мадрид;
3. **Атанас Младенов**, посланика в Рим;
4. **Любомир Тодоров**, посланик в Токио;
5. **Венцислав Иванов**, посланик в Каракас;
6. **Раковски Лашев**, посланик в Скопие;

7. **Иво Петров**, посланик в Берлин, 1 том и 2 том;
8. **Ганчо Ганев**, постоянен представител в ООН, Женева;
9. **Златин Тръпков**, посланик в Хага;
10. **Станимир Сърбиновски**, временно управляващ посолството в Претория;
11. **Пламен Грозданов**, посланик в Москва;
12. **Тодор Стайков**, посланик в Ереван;
13. **Николай Иванов**, посланик в Доха;
14. **Валентин Радомирски**, посланик в Букурещ, 1 том и 2 том;
15. **Андрей Трънски**, посланик в Сараево, 1 том и 2 том;
16. **Никола Калудов**, посланик във Ватикана, 1, 2 и 3 том;
17. **Иван Петков**, временно управляващ посолството в Пном Пен;
18. **Андрей Караславов**, посланик в Атина, 1, 2 и 3 том;
19. **Георги Пейчинов**, посланик в Пекин, 1 и 2 том;
20. **Красимир Тулечки**, посланик в Анкара;
21. **Илко Шивачев**, посланик в Кувейт, 1, 2, 3 и 4 том;
22. **Никола Карадимов**, посланик в Осло.

В тази част представяме материалите, свързани с **Валерий Аржентински (1942), извънреден и пълномощен посланик в Кабул, Афганистан.**

Той беше обявен от комисията по досиетата като

[сътрудник](#)

„Алексей”

на РУ-ГЩ от 1987 г. след допълнителна проверка (

[решение № 176 от 6 януари 2011 г](#)

.), докато основната проверка на дипломатите с досиета беше огласена на 14 декември 2010 г.

Валерий Аржентински (син на писателя Иван Аржентински) започва кариерата си в МВНР през 1978 г. като стажант-аташе в отдел „Консулски”. Заемал е следните длъжности:

- Аташе в отдел „Консулски“ (1980-1983);
- Трети секретар в отдел „Консулски“ (1983-1986)
- Трети и втори секретар в посолството в Бейрут (1986-1990);
- Втори секретар в отдел „Печат“ (1990) и в отдел „Кадри“ (1991);
- Главен експерт и експерт в отдел „Секретариат“ (1991-1992);
- Експерт по договорно-правни въпроси в управление „Консулско“ (1994-1995, 1998-2000);
- Съветник в посолството в Париж (1995-1998);
- Началник отдел „Свободно движение на хора“ в дирекция „Консулски отношения“ (2000-2001);
- Главен експерт в отдел „Задгранични представителства“ в дирекция „Консулски отношения“ (2001-2004);
- Главен експерт по консулски отношения със страните от Европа и Америка в дирекция „Консулски отношения“ (2004);
- Началник отдел „Административно обслужване на български и чужди граждани“ в дирекция „Консулски отношения“ (2004-2005);
- Началник отдел „Двустранни отношения и консулска защита“ в дирекция „Консулски отношения“ (2005-2007);
- Пълномощен министър в дипломатическото представителство в Сеул, Корея (2001-2003).

С указ на [президента Георги Първанов](#) през юли 2007 г. при правителството на Сергей Станишев е назначен за извънреден и пълномощен посланик в Кабул, Афганистан.

Сайтът **Държавна сигурност.com** публикува само картоните, свързани с агентурното минало на Валерий Аржентински. **Неговото досие**

не може да се публикува, тъй като се ползва със защитата

на чл. 32 от Закона за разкриване на документите и за установяване на принадлежност на български граждани към ДС и РУ-ГЩ на БНА. Съгласно този член „не се оповестяват документи, чието разкриване или публично оповестяване би увредило интересите на България в международните отношения или би създавало сериозна опасност за живота на дадено лице“.

Според закона, за да не бъде оповестен даден документ (или досие) съответната служба за сигурност внася мотивирано предложение в комисията. Тя се произнася по него с решение, което е окончателно и не подлежи на обжалване. При тези изключения документите се регистрират в отделен архивен фонд в Централизирания архив, който е

Написано от Христо Христов
Събота, 13 Август 2011 17:08

на пряко разпореждане на председателя на комисията по досиетата.

В случая с досието на Валерий Аржентински такъв доклад е внесла служба „Военна информация“ (военното разузнаване) и той е приет от комисията по досиетата.

В информацията, оповестена от комисията по досиетата за Валерий Аржентински, е посочена само датата на вербуването му – 4 юни 1987 г. Липсват данни за оперативния работник, извършил вербовката, както и структурата в РУ-ГЩ, към която Аржентински е сътрудничил. Кадровата справка за дипломатическата му кариера показва, че по това време той е бил трети (впоследствие) втори секретар в посолството в Бейрут, Ливан.

При по-внимателно разглеждане на строго секретните картони образец №1 става ясно, че те са му заведени от оперативен работник Г. Попов от VIII отдел на РУ-ГЩ. **Този отдел е нелегалното разузнаване в РУ-ГЩ, което означава, че най-вероятно Аржентински е бил привлечен за сътрудник към него.**

Интересно е, че датата на картоните е 14 април 1980 г., седем години преди обявената от комисията дата на вербовка.

Комисията е посочила, че сред документите, дали основание за обявяването на агентурната му принадлежност, са собственооръчно написана и подписана декларация, разходни документи, както и такива от ръководилите го кадрови служители в РУ-ГЩ и дело №15701.

Агентурното дело на Аржентински е второто след това на посланика в Турция Красимир Тулечки, което се ползва със защита от действащите посланици с досиета, които сайтът **Държавна сигурност.com** е публикувал. Защитата и за двете е поискана от военното разузнаване.

Общото между двамата е, че в края на 80-те години на миналия век, когато са били привлечени като сътрудници на РУ-ГЩ, и Тулечки, и Аржентински са работили под дипломатическо прикритие в страни от Близкия Изток – Аржентински в Ливан, а Тулечки в Иран. И двамата са регистрирани в VIII отдел на РУ-ГЩ - "нелегално

